

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Studier til en bibelsk Rimkrønike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Studier til en bibelsk Rimkrønike", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 155. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1828_470_2-txt-shoot-idm604.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Adam og Eva.

- 1 Ordet sig hviled,
Englene smiled,
Sjungende hver:
Hvilen ei bryder
Arbeid som fryder
Den, vi har kjær!
- 2 Store Guds Under!
Mennesket blunder,
Skaberen bød:
Tril nu, Guld-Terning,
Kjærligheds-Gjærning
Hvile gjør sød!
- 3 Skabningen hviled,
Drømmende smiled
Jord-Drotten prud,
Vaagned at skue
Væn over Tue
Eva, sin Brud!
- 4 156 Mennesket sagde:
Navn jeg tillagde
Fugle og Dyr,
Kunde dog Mage
Aldrig opdage
Til mig i Byrd!
- 5 Dig kun o Kvinde!
Dig sin Veninde
Kalder min Aand,
Du, ingen Anden,
Tages af Manden;
Hellige Baand!
- 6 Herlig var Gaven,
Deilig var Haven,
Plantet af Gud!
Salig blev Manden,
Adam, selv-anden,
Lød de Guds Bud!
- 7 Kongen, vor Fader,
Kun hvad os skader,
Under os ei,
Kun naar os smager,
Hvad os bedrager,
Gud siger Nei!
- 8 Faderen taler,
Kongen befaler,
Loven udgaaer;
Dunkel er Nyttens,
Fristerens Lyttens
Ulykke spaaer!
- 9 157 Adam og Eve!
Evig I leve!
Liv er min Lyst!
Alt paa jer Kugle,
Fiske som Fugle,
Følge jer Røst!

- 10 Gjører og bruger
Alt hvad jer huger,
Kongelig frit!
Kun I besinde,
Drages til Minde:
Riget er mit!
- 11 Træerne tvende,
Nemme at kjende,
Seer I dem hist!
Glæden og Nøden,
Livet og Døden,
Voxe paa Kvist!
- 12 Her voxer Livet,
Skjænket og givet
Troende Sind;
Hist under Dække
Døden for Gjække
Spiller med Skin!
- 13 Saa til de Unge
Faderens Tunge
Føied sit Ord;
Vel han det vidste,
Daarskaber friste
Ungdom paa Jord!
- 14 158Øie og Øre!
Hvad kan forføre
Eder fra Gud?
Lyset Han gjorde,
Støv kom til Orde,
Kun paa Hans Bud!
- 15 Farver som prale,
Smigrende Tale,
Kildrende Røst,
Ak, de forføre
Øie og Øre
Her, som i Øst!
- 16 Slangen i Bugter
Giftræets Frugter
Priser endnu,
Hvidslende: Kvinde!
See, hvor de skinne,
Deilig som Du!
- 17 Vel maae de skinne,
Lys er der inde,
Teer sig i Glands;
Lyster dig ikke,
Yndigste Flikke,
Soelstraale-Krands?
- 18 Døden i Lyset!
Hvem har ei gyset
For den som Børn!
Soelret paa Vinger
Dog sig opsvinger
Dristige Ørn!
- 19 159Vovehals vinder,
Tvivleren finder,
Lyset er godt!
Ondt maa man rønne,

- Før man kan skjønne
Hvad der er godt!
- 20 Bange for Skarnet,
Mødes i Barnet
Engel og Fæ,
Daaren usyndig
Skyer ukyndig
Kundskabens Træ;
- 21 Men skal man kige
Klart i Guds Rige,
Lys maa der til,
Gud maa vel lide
Fleer ved sin Side,
Naar man kun vil!
- 22 Hvide og røde
Frugterne gløde,
Frygten forgaaer;
Talen paa Skruer
Frister og huer,
Tvivlen opstaaer!
- 23 Fristeren gjækker,
Frugten ei rækker,
Føier kun til:
Selv maa du raade,
Liv er en Gaade,
Lykken et Spil!
- 24 160Morskab jeg søger,
Stundum jeg spøger,
Underlig stemt,
Lyster at blande
Tant med det Sande,
Alvor med Skjemt!
- 25 Det var jo ilde,
Om du for silde
Gjækket dig fandt;
Vov ei at synde,
Nøies med Ynde,
Viisdom er Tant!
- 26 Pirret og ægget,
Lokket og gjækket,
Moderen faldt,
Haanden sig strakde,
Frugten hun smagde,
Livet det gjaldt!
- 27 Daaret, tilskyndet,
Eva har syndet,
Adam det seer,
Født er nu Smerte,
Hoved og Hjerte
Stemme ei meer!
- 28 Helligt er Budet,
Kvinden forgudet,
Hovedet ørt,
Iden er syndig,
Eva er yndig,
Adam forført!
- 29 161Skamfulde skues

- Begge, og blues,
Nøgne de staae,
Skammen de hade,
Skjule med Blade,
Synden ei saa!
- 30 Skumringen svaler,
Skaberen taler:
Adam! hvor nu?
Nødig vil Øre
Dommeren høre,
Skyld føder Gru.
- 31 Helst nu i Skygge
Adam vil bygge,
Lyset han skyer,
Vist gav om Ondskab
Synden ham Kundskab,
Men den var dyr!
- 32 Frem dog han maatte,
Skamfuld han traadte
Ud af sin Vraa,
Nøgen, han stammed,
Dybt jeg mig skammed,
For Dig at staae.
- 33 Herren ham svared:
Hvem aabenbared,
Hvad dig er blot?
Smagde du Kvide,
Fik du at vide,
Ondt er ei Godt!
- 34 162Ak, ja, desværre,
Kvinden, o Herre!
Gav mig, jeg aad.
Rædsom det gjalded:
Viv, est du faldet,
Svøm da i Graad!
- 35 Dødbleg om Kinden,
Hulkede Kvinden,
Klaged sin Nød:
Ak, saa gav Slangen
Graad mig for Sangen,
Falskelig sød!
- 36 Gram er den Rene,
Tugt dog forene
Vil han med Trøst,
Sandhed og Naade,
Guddommens Gaade,
Løfter sin Røst:
- 37 Kvinden og Slangen
Kæmpe i Vangen,
Samt deres Æt!
Stikket i Hælen,
Saaret i Sjælen,
Læges ei let.
- 38 Kvinden maa græde,
Skal dog med Glæde
Skue sin Sæd;
Sønnen hin frakke
Træde paa Nakke

Slangen uræd!

39 163Adam! bedaaret,
Støvet du kaared,
Leed nu om Korn!
Med dig om Føden
Kæmpe til Døden
Tidsel og Torn!

40 Her voxer Livet,
Det var dig givet,
Evig dog mit!
Ud nu af Haven!
Slæb dig til Graven,
Med hvad er dit!

41 Huult lyder Sukket:
Haven er lukket,
Fjeld-Toppen Snee,
Afgrunden vinker,
Flammende blinker
Been-Radens Lee!